

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 270/2013
30.01.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. М.Т., због продуженог кривичног дела превара из члана 208. став 4. у вези става 1. у вези члана 61. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости окр.М.Т., поднетом против правноснажне пресуде Основног суда у Новом Саду К 318/2012 од 30.04.2012. године, у седници већа одржаној 30.01.2014. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости окр.М.Т., поднет против правноснажне пресуде Основног суда у Новом Саду К 318/2012 од 30.04.2012. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду К 318/2012 од 30.04.2012. године окр. М.Т., оглашен је кривим због продуженог кривичног дела превара из члана 208. став 4. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од две године и шест месеци, кривичног дела преваре из члана 208. став 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца и продуженог кривичног дела преваре из члана 208. став 4. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од две године и два месеца и новчана казна у износу од 50.000,00 динара, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од четири године и девет месеци и новчану казну у износу од 50.000,00 динара.

Истом пресудом према окр.М.Т. одбијена је оптужба за кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ у стицају са кривичним делом преваре из члана 208. став 1. КЗ.

Одлучујући о жалбама Основног јавног тужилаштва у Новом Саду и браниоца окривљеног, Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Кж1 2212/12 од 07.11.2012. године одбио жалбе као неосноване и потврдио првостепену пресуду.

Окривљени М.Т. поднео је Врховном касационом суду захтев за заштиту законитости против пресуде Основног суда у Новом Саду К. 318/2012 од

30.04.2012. године због „нетачно утврђеног чињеничног стања, повреда закона и члана 32. и 34. Устава Републике Србије са предлогом да Врховни касациони суд побијану пресуду укине и предмет врати на поновно суђење.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости окр. М.Т., па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП, прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Окр. М.Т. захтев за заштиту законитости поднео је лично а не преко браниоца, како је то изричито прописано одредбом члана 483. став 3. ЗКП, па је његов захтев, у смислу наведене законске одредбе, недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Драгана Вуксановић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.